

γράφτηκαν, ύστερ' από το καταραμένο μου κείνο μελέτημα των *Πειραιϊκών Γραμμάτων* (Νοέμβριος του 1942), ο αναγνώστης βρήκε και καλή πίστη και περιωπή. Πολλά τα χρήσιμα που παρατηρήθηκαν κι από κείνους που συμμερίστηκαν τις απόψεις μου κι από τους άλλους, που δε στάθηκαν σύμφωνοι μαζί μου. Ο κ. Κλ. Παράσχος περιόρισε, ωστόσο, τελικά την όλη ανάμεσά μας διχογνωμία σ' ερμηνεία κειμένων, σα να μην είμαστε ομόγλωσσοι, σα να μη ζούσαμε κι οι δυο στο σωτήριο έτος 1943 και σα να βρίσκονταν τα γραφτά μας θαμμένα σε μισοκαταστρεμμένους πατύρους της Οξυρρύγχου. [...]

Νέα Εστία, 1943, σ. 441-442

1944: ΤΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Η «Νέα Εστία» και τα «Γράμματα»

Από την ποιητική ύλη της *Νέας Εστίας* του 1944 δεν θα είχε κανείς πολλά να τονίσει. Αντιγράφω τους πρώτους στίχους από το εκτενές ποίημα του Τ.Κ. Παπατζώνη «Παραμονές και δείπνος (Νοσταλγία)», που μπαίνει πρωτοσέλιδο την 1γ/4/1944:

Ήρθε το λαμπρό Σάββατο γιομάτο νάζια·
το μέγα φως μακαριστό και η πλάση χαμογέλιο·
στρωμένη θάμπη άπλωσε η μάντρα· οι πεταλούδες
πασπαλίζουν μια μια τα χαμομήλια·
και, γρηγορόβγαλτο όνειρο, σταλάζει κάπου παπαρούνα.
Οι χαρταετοί καμαρωτοί κυνηγιούνται στα γαλανά
πλάτια, φιδίσια χειραγωγημένοι από σκοινιά,
που τα παιδιά κρατάν και οιακοστροφούν με τόση τέχνη,
αόρατες τρεχαντήρες στους ιδεατούς γιαλούς,
σέρνοντας μολυβιές σ' αιθέρια πλάκα, σχέδιο θαλασσινό.
[...]

1/4/1944, σ. 323-325, εδw σ. 323

Από τα λιγοστά ποιήματα του Τ. Άγρα που δημοσιεύονται στη *Νέα Εστία* το 1944, «Χλωμά κλαδιά» και «Αναστεναγμός» (σ. 422), «Του χωρισμού» και «Θολά νερά» (αντίστοιχα, σ. 635, 837), ομολογώ πως δεν μπορώ να ξεχωρίσω ένα που να το θεωρήσω καλύτερο. Για να μην αφήσω παραπονούμενους όσους τον αγαπάνε, και δεν είναι λίγοι, αντιγράφω το «Αναστεναγμός»:

